

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Bona Mauritij, in bellis, fortuna.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

supputatis in singulos duobus miliarijs, CIO CIO IOCCCCXXXIII.

III.

Pfal. 2. 10.

Peccatum Imperatoris audistis, nunc percipite & supplicium. Nam justus Iudex Deus, ne grandes impunè credantur delinquere, grandibus vititur exemplis. Atque istud inprimis mihi obseruatione dignum videtur, iratum Numen, non statim prorupisse in vindictam; totos duos annos iram dissimulauit; & quod magis mireris, post tantam iniquitatem, Mauritio rursus clarissimos de hostibus triumphos concessit. Itaque & nunc reges intelligite, erudimini, qui iudicatis terram, prosperis euentibus, & secundæ Fortunæ non esse fidendum. Nihili fecerat delictum suum Mauritius; fortasse & bene se fecisse, quorumdam malè, & magis crumenæ, quàm conscientiæ consulentium adulatione, arbitrabatur. Præcipuè verò placere sibi poterat, Anno XIX. die Paschatis, quo Sophia Augusta vxor Iustini, & Constantina vxor Maurity pretiosam admodum coronam consecerunt, ac Imperatori obtulerunt: Quam cùm spectasset Imperator, in magnum templum detulit, ibiq; supra sacram mensam Deo dedicans suspendit. Vides, vt etiam, qui Deo displicent, Deo sacrificent? Et vtinam seipso non fallant, dum imputata sibi pietate blandiuntur! Deum, certè non fallunt. Sed hoc glaucoma oculis eorum offundit. Acheronticus præstigiator, vt, dum vel minimum quid rectè faciunt, omnia se cetera rectè fecisse existiment; dum enim sibi de re bona, aut opere pio plaudunt, errorum suorum, lethæa fraude lactati, obliuiscuntur. Enimuerò benè fecit Mauritius: anno superiore auaritiâ offendit Numen; nunc offensum placare, fortasse cœpit hac liberali donatione. Sed nondum facinus æquauit pietas. Nondum etiam Deus ab eo pœnas exegit. Nam vt etiam indignis victorias largitur, pace cum barbaris concessa, rursus Chaganus fines Romanorum intravit, & quatuor suis filijs exercitus tribuit, quibus transitum Istri custodirent. Sed Romani ratibus confectis fluium transmiserunt: præliog; congressus cum Chagani filijs Priscus, quod ab aurora ad vesperam vsq; durauit, quatuor Barbarorum millia occidit, CCC. suorum desideratis. Postridie eius diei rursus VII. millia Barbarorum interfecit. Tertia die Romani de superiore loco in Barbaros irruerunt, eosq; fusos in paludem compulerunt, multosq; ibi suffocârunt, inter quos fuère Chagani etiam filij.

Ilustri

Illustri victoria tum potitis Romanis, rursus Chaganus, magno contracto exercitu, aduersus eum proficiscitur: quem Priscus congressus pugna fudit, illustrioremq; priore victoriam reportauit. Idem Priscus quatuor millia instruxit, ac Tissum amnem transire iussit, tentoria Barbarorum speculatum. Barbari tum eorum, qua gesta erant ignari, festos dies agebant & compotabant. Itaq; eos inopinantes adorti Romani ingenti clade affecerunt, cassis enim XXX. millibus Gepidarum aliorumq; Barbarorum, magna cum prada ad Priscum sunt reuersi. Chaganus denuò reparatis copijs, ad Istrum cum accederet, pugna victus est: Barbariq; in flauio submersi, & cum his magna Sclauinorū multitudo. Vini in potestatem Romanorum venerunt IIIICIOCC. Auares barbari IICIO. Chaganus cum legatos repetundorum captiuorum causa misisset, Mauritius nondum accepto tam illustri victoria nuntio, reddi eos iussit; promptior in dandis, quam redimendis militibus. Nec ea militum redditio præmio caruit, nam illico victoriæ nuntius ingens gaudium attulit Imperatori.

Hæc læta Mauritij calamitatem præcesserant, vt tristitia tantò acerbius superuenirent. Quippe eodem anno Monachus quidam, cuius vita exercitatio illustris erat, strictum gladium tenens, a foro vsque ad aeneam portam procurrat, omnibus prædicens, Imperatorem gladio occisum iri. Sed & Herodianus Mauritio palam, qua ipsi euentura essent denuntiauit. Tunc etiam populus Maurum quemdam, Mauritij similem, sago indutum, coronaq; ex alijs confecta redimitum, in asinum imposuit, ac per iocum & lasciuiam acclamauit: Inuenit buculam teneram, & sicut nouus gallulus insilyt in eam, ac procreauit liberos instar lignearum nolarum. Sancte mi, sancte, feri eius caput, ne superbius efferatur: tum ergo tibi voti reus bonem offeram. Hac populus. Qua non otiose retuli: sed, vt intelligamus, ubi quis Dominū irritauit, eum ludibrio haberi ab his qui eadem cum ipso conditione seruiunt. Immò vt constat, magnorum casus, & Dei, & populi voce præmoneri. Sed nihil segniùs credunt mortales quam exitium suum. Hinc multi Mauritium peccantem, poenitentem pauci imitantur. Pergit author. Anno vigesimo Mauritii filio suo Theodosio Germani Patricij filiam despondit. Eodemq; anno in se descendens recordansq; DEO nihil clam esse, eumq; pro meritis cuiq; suis bona aut mala tribuere: tum, quam abs se peccatum esset,